

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. ш. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не повертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр.-Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 223-41.
Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Дальші зміни в уряді СССР.

МОСКВА, 30. 9. ПАТ. Заступника комісара пошт і телеграфів Жукова звільнили зі становища. На його місце іменували б. заступника комісара внутрішніх справ Прокоф'єва. На місце Прокоф'єва іменували Бермана, одного з вищих урядовців народного комісаріату внутрішніх справ.

РАДЕКА СПРАВДІ АРЕШТУВАЛИ.

ПАРИЖ, 30. 9. ПАТ. Агенція Авакса потверджує в Москві поголоску про арештування Радеки і Раєвського, редактора „Журналь де Москву“.

ВАЖКА СИТУАЦІЯ МАДРИДУ.

СТОЛИЦЯ ВІДТЯТА ВЖЕ З ДВОХ СТОРІН.
ЛЯ КОРУНА, 30. 9. ПАТ. На підставі урядового комунікату національні війська перервали просування Мадриду зі Сігуенсою.

ТОЛЕДО, 30. 9. ПАТ. Наступ національних військ на Мадрид від Толеди триває далі. Командантом частини на цій відтинку є ген. Вальєра. Червоні війська забрали майже весь воєнний матеріал утікаючи з Толеди.

ВІДНАЧЕННЯ ГЕРОІВ АЛЬКАЗАРУ.

До Толеди приїхав ген. Франко і декорував на руїнах Альказару всіх його оборонців та виголосив до них промову, в якій підкреснив, що руйнований Альказар виховав цілі покоління старшин. На місці руїн відбудують новий Альказар так як відбудують теж Іспанію.

ПОТРІБНА ОБОРОННА ЛІНІЯ ДОВКРУГІ МАДРИДУ.

СЕВІЛЛЯ, 30. 9. ПАТ. На всіх фронтах оживилася діяльність. Найважливіші бої відбуваються в Алькальських провінціях, в Астурії і в Авілі. Літаки бомбардували знову Більбао. Від початку боїв бомбардували національні літаки біля 30 домів.

Не хотять чужої помочі.

ВІДКИНУЛИ ПІДМОГУ ІРЛЯНДЦІВ.

ЛОНДОН, 30. 9. ПАТ. Провідник ірландських фашистів ген. Дафі приїхав до Вальєра і запропонував національній команді поміч 2000 ірландських добровольців, яких сам зібрив. Ген. Каванелас не прийняв цієї пропозиції, заявляючи, що Іспанія не бажає собі, щоб у боротьбі за її волю брали участь чужинці.

НОВІ ВІЙСЬКА З АФРИКИ.

ГІБРАЛЬТАР, 30. 9. ПАТ. Під охороною національних воєнних кораблів перевезли зі Севільї до Альхесірас великі військові транспорти.

Остання дошка врятування.

МАДРИД, 30. 9. ПАТ. На день 1. жовтня ц. р. скликали надзвичайну сесію кортесів. На черзі дня є справа покликання до війська всіх мужиків, що злібні носити зброю.

СВОЇ СВОЇМ НЕ ПОВІРИЛИ.

РАВАТ, 30. 9. ПАТ. Севільська радіостанція повідомляє, що кількох членів червоного уряду виїхало з Мадриду до Аліканте, щоб порозуміти там різні підготовчі праці у зв'язку зі евакуацією перенесенням осідку уряду з Мадриду до Аліканте. Міністри мусили зложити урочисту обітницю, що по 24 годинах вернуться до Мадриду.

Автономія для басків.

МАДРИД, 30. 9. ПАТ. Баскійським провінціям признали автономний статут, подібний до каталонського статуту. На найближчій засіданні парламенту негайно ратифікують цей автономний статут для баскійських провінцій.

ПЕРЕБРАЛИ МІРКУ.

МАДРИД, 30. 9. ПАТ. Уряд вирішив, що вироки смерті, що їх досі проголошували „людові трибунали“ і негайно виконували, тепер не будуть виконувати безапеляційно, тільки по вироку Найвищого Суду.

Після програного бою під Толедом червоні відступили в напрямі Сіуада Реаль. Під Толедом стратили червоні більше як 700 убитих. Національні війська здобули 4 гармати, 4 протитанкові гармати і 4 скоростріли. Офензиву на Мадрид продовжують планово. Червоні підготовлюються на скору руку до оборони й будують три оборонні лінії довкруги Мадриду. На фронті Талаявери ведуться артилерійські бої. Каталонська колонна, що її вислали на підмогу червоним під Толедо, завершила до Мадриду, відмовивши підмоги своїм командантам. В Астурії розбили червоних, які заатакували Градо.

Зпід Толеди пішли національні відділи кілька кілометрів здовж залізничної лінії, яка веде до Мадриду.

НЕ ВІЛЬНО ГОВОРИТИ ПРО СИТУАЦІЮ НА ФРОНТІ.

СТ. ЖАН ДЕ ЛЮС, 30. 9. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що ранених з різних відтинків фронту, яких примішують у мадридських шпиталях, зовсім ізолюють від оточення, щоб не інформували населення про правдиву ситуацію на фронті.

Тому імовірно національна флота заатакувала вчора червону флоту.

БІЛАНС СТРАТ АЛЬКАЗАРУ.

ТАЛЯВЕРА, 30. 9. ПАТ. Кореспондент Райгера подає листу страт оборонців Альказару. Із 1100 оборонців було 82 убитих, 400 тяжко ранених, 150 легко ранених, 57 пропало без вісти після вибуху міни, 30 утікло, 5 умерло природною смертю і 3 покінчило самогубством.

Серед 520 жінок і 50 дітей не було ніяких страт.

БАРСЕЛЬОНА, 30. 9. ПАТ. Нова рада каталонського генералітату ухвалила мобілізацію всіх цивільних летунів і всіх спеціалістів у справах авіації. Мають теж проголосити мобілізацію всіх мужиків від 18—40 літ.

МОБІЛІЗУЮТЬ ЖІНОК.

ЛЯ КОРУНА, 30. 9. ПАТ. Потверджують там вістку про потрібну оборонну лінію довкруги Мадриду, щоб здержати офензиву ген. Франка.

Червоний уряд змобілізував жінок.

ПІД СТЕНКУ.

МАДРИД, 30. 9. ПАТ. Людовий трибунал засудив 8 учасників повстання в Сервера на смерть. В Мадриді зарядили конфіскації всіх маєтків, міських і сільських нерухоностей осіб, що були вмішані в повстання.

ПЕРЕД ВИРІШНИМ НАСТУПОМ НА МАЛЯГУ.

ГІБРАЛЬТАР, 30. 9. ПАТ. Національна колонна в силі 8.000 людей піде ще цього тижня наступом на Малягу. Від сторони моря помагають їй два кочовики.

ПАШУ І ЗБІЖЖЯ, ДОРІБОК ВАШОЇ ЩО-РІЧНОЇ ПРАЦІ забезпечить негайно від огню в одинокому українському Товаристві взаємних об'єднань

„ДНІСТЕР“

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 203-47.

ЕВРОПА В ЖЕНЕВСЬКІМ ДЗЕРКАЛІ.

У чому полягає новий успіх Літвінова та які його обочіні наслідки?

Женева, 26. вересня 1936.

Московська пословиця говорить: „Нема чого скажитись на дзеркало, коли фізіономія крива“. А в женевському дзеркалі Європа виглядає тим гірше, що відбивається в ній лише частина Європи, без Німеччини і фактично без Італії. Зате тим яскравіше відбивається тепер у Женеві обличчя Москви. Пав. Літвінов може тохвалитися справді блискучим успіхом, представники Етіопії лишаються покищо у Лізі Націй, Італія покищо не братиме участі у працях Ліги, а можливо й цілком покине її. Успіх Літвінова треба оцінювати тим вище, що він досягнув його всупереч офіційній політиці не лише Англії, але й самої Франції. Ця політика цих держав в останній часі прямувала до того, щоб уможливити конференцію п'яти так званих льокарнських держав, себто, щоб забезпечити участь Італії в цій конференції. На перешкоді стояла остаточна позагода абіссинської справи в Женеві, яку можна було зробити через виключення Етіопії як неіснуючої держави з Ліги Націй. У цій справі перебував генеральний секретар Ліги Авеноль у Римі і ніби добув порозуміння з італійським урядом. Виключення Етіопії мала перевести фактично комісія для перевірки уповноважень кожної делегації; але до справи вступив Літвінов, підняв бучу на Раді Ліги, переконав кілька малих держав та добув те, що справу мандату Етіопії поставлено не на політичній, а на юридичній площині. А з погляду чисто юридичного гіді було б при голосуванні відмовитися за негайним виключенням Етіопії з числа членів Ліги Націй, хоч для кожного ясно, що після прилуки до Італії, Етіопія мусить Женеву покинути.

Московському урядові не залежить, очевидно, на тим, щоб представники негуса залишалися в Женеві, але залежить багато на тим, щоб ударенити конференцію льокарнських держав, на яку Москві не запрошено, та щоб позбутися представників Італії з Женеві, де має бути порушена справа Іспанії. Полишення представників Етіопії в Женеві має створити прецедент для теперішнього мадридського уряду, якому погрожує доля негуса. А тимчасом у Женеві починається політичний похід проти Португалії, яка вимагає справжньої, а не паперової нейтральності супроти громадянської війни в Іспанії.

Офіційний міністер закордонних справ Іспанії (мадридського уряду), дель Вайо, прибув до Женеві в супроводі „сірої еміненції“, пана Розенберга, московського амбасадора в Мадриді, недавнього підсекретаря Ліги Націй, що визнається непогано у женевських інтригах. Що вони обидва підпорядковані Літвінову, цілком зрозуміло. Як пописується ця трійка на женевському терені і який це терен, доказує м. ін. дрібний, але досить знаменний факт, що журналіст, акредитований при Лізі Націй узяв бенкет представників Мадриду, п. дель Вайо! Той поспіх журналістів „Жур. де Жен.“ засував їх страхом, що національне військо може вже в

Вже появилася!

Календар

Ціна 1.50 зол.

Для всіх необхідний

„КРИНИЦЯ“

на рік 1937.

Вже появилася!

Порто 30 сот.

ПРЕБАГАТА, ІЛЮСТРОВАНА НАСТІЛЬНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЩОДЕННОЇ ІНФОРМАЦІЇ.
Крім частини статистичної, подає „Криниця“ найновіший огляд промислу і торгівлі. Для кожного звання — конкретні правні поради.
Докладний образ цілорічного українського життя і всесвітніх політичних подій.
„КРИНИЦЯ“ — ЦЕ VADEMECUM КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ У ВСІХ ДІЛЯНКАХ.

найближчим часі здобути еспанську столицю. Тим самим страхом зясовують і приспівену передачу дарунку Лізі Націй від Еспанії, фрескових образів Серта, що мають прикрашувати мур-и вітальні Генерального Секретаріату. Ці образи мадридський уряд зняв із катедри у Віш, яку він дозволив спалити своїм співпартійцям з „людового фронту“.

Заміром Літвінова у Женеві є перевести заборону довозу зброї для національної еспанської армії та дозволити на постачання зброї мадридському уряду, отже перекреслити дотеперішню політику неутраляності Англії та Франції, до якої пристали й усі інші держави. Московський уряд ані трохи не скриває свого невдоволення політикою неутраляності. Наступник Радека в „Ізвестіях“, якийсь Канторович, пише між іншим: „Замість того, щоб відразу покликатися до порядку фашистських підпалів війни та протиставитися їхньому нападові принаймні підтримуючи рівновартно законний еспанський уряд, Англія та Франція поспішилися піти назустріч фашистам, виступивши з проектом умови про неутраляність в еспанській справі“. (Ізв. 21. IX.). Але, не зважаючи на погрози еспанських більшовиків, що Мадрид буде могилою еспанського фашизму, урятувати його Москва вже не сподівається; тому більшовики підтримують катальонських націоналістів, щоб після упадку Мадриду проголосити Каталонію незалежною державою, а Еспанію напасником в разі продовження війни, отже щоб остаточно спрямувати цілий апарат санкцій проти національної Еспанії. Якою небезпекою є санкції для європейського миру, довела дуже добре недавня африканська війна. Але нічого іншого, як війни в Європі, Москва і не хоче. З огляду на те, що війна без більшовицького перевороту у Франції в Європі неможлива, розпочали московські агенти в Парижі скріплення наступ на уряд Блюма.

Вправді „Ізв.“ підкреслюють, що Літвінов „дуже легко знайшов спільну мову з Дельбо-сом у Женеві“, але в дійсності не лише французькому

міністрові зовнішніх справ, авторів проекту неутраляності в еспанській справі, але й шефові його, прем'єрові Блюмові давно вже моторошно перед московськими союзниками, що в найбільш брутальний спосіб переводять свої московські пляни, не вважаючи ані на Францію, ані на Англію. Успіх Літвінова, що спромігся вдержати етіопську делегацію в Женеві та загострити відносини між Італією з одного і Англією з другого боку, без сумніву дуже поважний, але у дальших наслідках він буде для Москви дуже прикрий. Річ у тім, що штука, яку втяг Літвінов у Женеві з уповажненнями делегації, не є початком фракко-московського дисонансу, лише дальшим загостренням його. Франко-італійську суперечку в Женеві Літвінов спровокував між іншим за те, що Блюм у переговорах про конференцію льохаренських держав з Іденом — просто забув за Москву! Хоч і перед тим уже, як повідомляло „Еко де Парі“, московський уряд був дуже обурений, що Франція систематично відтягає конференцію генеральних штабів, яка мала вже давно відбутися на основі франко-московського пакту. А оглядаючись на Францію, і Чехословаччина, і Румунія зовнішає до совітських союзників, і Румунія зовсім від концепції такого союзу відвертається.

Заходи московського уряду, щоб примусити Францію до любови, примусити натиском комуністів на уряд Блюма та небезпекою нового конфлікту між Францією та Італією, ці заходи можуть мати наслідки протилежні до тих, що їх чекає Москва. Протиталійський виступ Літвінова у Женеві допоміг до дальшого зближення між Італією та Німеччиною, яке можна лише вжити як скріплення протимосковського фронту в Європі. Московсько-мадридські заходи проти Португалії у Женеві викликали вже спільний виступ південно-американських республік та Португалії. Еспанська Америка виступає енергійно проти Мадриду, зазначаючи, що п. дель Вайо Еспанії вже не заступає. Московська акція у Женеві викликає енергійну протипортугальську акцію.

М. Данько.

для цілковито задовольняючі наслідки, коли Інститут щасливо доводить до кінця чотиріохмісячний курс економічно-кооперативних ширших курсами, як українське суспільство цілком себе оправдало, — тільки тоді Інститут на основі здобутого досвіду, рішив поставити на чолі дня таку нову й поважну справу, як **Школа Політичних Наук**.

При інших, нормальних, умовах, це був би відзначений офіційними парадними сленними привітаннями і т. д., але школа поставила свою землі, в емігрантських умовах, — тому мусимо обмежитися лише моральним зазначенням.

Не потребуємо на цій місці говорити про потребу такої школи, як також про необхідність писуватися до неї. Повторюємо: школа поставила на вимогу української молоді, — правда, ті зредової поважної молоді, що, наперекір усім особам шлях громадської діяльності, хоча ступи на нього не як аматор і дилетант, а як обраний воляк — у зброю фахової освіти. По зразку існуючих подібних шкіл повстає й наша, українська. Контигент слухачів у цих школах в Європі дуже різноманітний. Тут студіюють люди, що мають й середньої формальної освіти (але з відповідним приблизним розвитком), але студіюють також багато людей з економічною високою освітою і поважним практичним стажем: журналісти, редактори, службовці міністерств, — особливі закордонних і внутрішніх справ, — молоді політики й дипломати. Всіх їх об'єднує бажання бути на великій арені політичного життя і справлятися з фахівцями й мистцями, а не промиццями й невинними обивателями. У цих школах вони поруч наук правничих і економічних студіюють науки з галузі практичної соціалістики, економіки й техніки парламентарізму, історії політичних рухів і політичних партій, техніку державної служби, військової справи, організації наук журналістичних і справ редакцій та видавництва часописів й книжок, дописують до часописів, телеграфічні агенції, прес-бюро, справа пропаганди й реклами і т. д. Як бачимо, дисципліни цікаві не тільки лише для фахівців, але для кожної інтелектуальної людини. Ось ці предмети будуть викладатися в українській школі. Спеціальну увагу у політичній школі мають зняти науки економічні, що є рідною зброєю завжди змістом політики є економіка.

Ідучи за здобутим досвідом і застосовуючи вірним своїм засадам, Інститут визначив можливу скромну платню за навчання в Школі Політичних Наук (600 кч. річно), що має повернути лише дійсні видатки. Як відомо, всі слухачі доставляють на власність підручники з усіх наук, що входять у програму школи. Після закінчення студії з абсолювента школи лишається цілий бібліотечний ручний літературний, необхідний для кожної інтелектуальної людини. Абсолювенти школи, як звичайно, доставлятимуть належні дипломи.

Нині, коли Українська Висока Школа Політичних Наук ще тільки починає діяти, не можна не побажати їй якнайбільшого успіху, а також, щоб вона нашла серед українського громадянства належне зрозуміння.

А. К.

Українська Школа Політичних Наук.

З правдивим задоволенням можемо ствердити, що нині, на початку шкільного року, маємо нове придбання в царині національної освіти — це відкриття Української Високої Школи Політичних Наук, — тільки, на превеликий жаль, не в краю, а знову за кордоном. Треба зазначити, що школи цього роду є новиною навіть у націй, які жили далеко більш нормальним культурним життям, ніж ми. Треба вказати, що ще й нині не всі держави їх мають. І ось факт заснування саме такої модерної школи української, та ще й при сучасній ситуації нашого народу, — це безперечно відрядна подія.

Яка це школа, які її завдання й програма? На цей запит дозволимо собі відповісти якнайкоротше, бо українське громадянство вже мало нагоду читати в часописах оповістки про неї та короткі повідомлення. Тут поговоримо про неї, що повстає ця висока школа політичних наук при відомому Українському Технічно-Господарському Інституті позачасного навчання в Подєбрадах, буде проводитися кореспонденційною метою й матиме шостисеместровий курс навчання. Можемо також подати, що повстає ця школа не як несподіванка чи дивина моді, а як глибше продуманий план. Вже давно, ще з початком існування Інституту, слухачі його, особливо ті, що студіювали на економічно-кооперативному відділі, не раз підносили в листах своїх думку, що треба булоб заснувати якийсь курс сутополітичних наук, а також журналістики. Ці кореспонденти вказували, що нині в добу загостреної політичної боротьби на цілому світі коли Українська Нація може оцінитися у

вирі цієї боротьби, треба нам пильно прикладатися до тих наукових дисциплін, які притотворюють нарід до практично-політичного життя у державному масштабі.

Провід Інституту, самозрозуміло, поділяв ці думки, але справа позачасного навчання п'ять років тому взагалі була цілковитою новиною на українському ґрунті. Тому треба було спершу закінчити організацію вже розпочатих відділів Інституту, що мали за собою деякі традиції ще з Подєбрадської Академії, з якої народився Інститут, і вже потім думати про дальше розгалуження школи. Тільки нині, коли показалося, що позачасний метод навчання високошкільних предметів

Німеччина буде 700 км. автострад.

БЕРЛІН, ПАТ. В неділю 27. ц. м. відбулося урочисте відкриття нового 90-ти кілометрового відтинку шлезької автостради на шляху Бреслав — Ліпніц.

З цієї нагоди виголосив канцлер Гітлер довшу промову і представив в ній дальший розвиток моторизації в Німеччині.

„Якщо комусь видається це великанським — сказав канцлер — то слід пригадати, що Німеччина буде ці дороги не з думкою про теперішність, але про майбутнє, щоб з них користало покоління, що житиме в 2000-ім і 2500-ім році.“

Конфілікт, що з приводу будови автострад передбачував дехто на тлі конкуренції з залізницями Німеччини — не існує, навпаки, залізничники помалали в будові автострад радою й допомогою.

Німеччина матиме за 5 літ 700 км автострад, а по 18-ти місяцях не потребуватиме оплати бензину. Впродовж 4-ох літ проблема моторизації Німеччини буде розв'язана.

Змальовуючи розвиток моторизації в майбутньому заявив канцлер, що за якийсь час з'являться на автострадах Німеччини міліони авт., а за 10 літ урухомлять т. зв. популярні авт., за початку організації „Крафт дурх Фрйде“.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай виїмає при закупі готівкою „провірних бланків Р. Ш.“

Пан Ян Щирек проти „української буржуазії“.

В останній „Трибуні Роботничей“, львівсько-му органі ППС, знаходимо таку замітку:

„В останню неділю у гарно прикрашеній салі відбулися урочисті збори членів „Союзу будівельних робітників“, присвячені героїській боротьбі еспанського народу. Число присутніх переступило 1.000 членів. Обширний реферат про Еспанію виголосив почесний голова „Звйонзку“ пан Ян Щирек. Власний хор відспівав кілька речей. Ян Щирек, товариші виголосили деклямації „Інтернаціоналом“ і „Червоним Штандаром“ закінчено той гарний день, який довго залишиться у пам'яті присутніх. Вкінці прийнято такі постанови:

Збори будівельних робітників висловлюють свою братерську солідарність воюючому пролетаріату Еспанії. Віддають честь поляглим у боротьбі з бандами фашистських генералів; Жінкам-матерям еспанського народу, що борються разом з своїми батьками й чоловіками; гірським Астурії, що по героїськи відпирають фашистських ворогів. Розуміємо, що найкращим висловом нашої солідарності з еспанським пролетаріатом є наша боротьба з рідним фашизмом. Розуміємо, що перемога еспанського пролетаріату є і нашою перемогою. Рішаємо, як досі так і далі помагаючи по думці Центральної Комісії Професійних Союзів всілякими засобами народові Еспанії. Хай живе Еспанська Республіка!“

І далі, безпосередньо після цієї еспанської історії, читаємо буквально таке:

„Серед бурхливих оплесків цілої салі прийнято додатково ще таку резолюцію:

Збори будівельних робітників, дня 20. вересня 1936. р. у силі поверх 1000 осіб, осуджують якнайгостріше політику української буржуазії, яка вповні покривається з політикою кривавого генерала Франка, вихованця Гітлера і всього міжнародного фашизму. Збори осуджують також безлічну нагілку (!!) буржуйської української преси на еспанський республіканський уряд. Зібрані стверджують, що український фашизм розпугує ганебну боротьбу, стосуючи терор та індивідуальні вбивства супроти робітників і селянських діячів, доказом чого були криваві подвиги у ряді місцевостей, як Маківка, Вер-

чани, Двірці, Стрий і багато інших. Рішаємо безоглядно боротьбу з українським фашизмом — аж до перемоги“.

Що воно за диковина? — питає зачудований читач. Чи будівельні робітники у Львові не мають іншого клопоту, як тільки події в Еспанії, і при чім тут „українська буржуазія“? Яке діло львівським будівельним робітникам до неіснуючої „української буржуазії“, що на ділі є класичним прикладом бідної, спавперизованої чужої працюючої інтелігенції? Де кум, де коровай?!

Вияснення дуже просте: Серед львівських будівельних робітників більшість — це українці. Вони мають свій професійний „Звйонзек“, який — як усі львівські професійні організації — на превеликий жаль усе ще знаходиться в руках польсько-жидівських проводирів, що у свою чергу є виразниками ненаших політичних інтересів. Пан Ян Щирек, колишня велика фігура ППС у Львові, належить до найлівого крила ППС, що явно і славно стоїть на становищі „людових фронтів“ з комуністами. Зрештою, самого Щирека, здається, навіть виключили з партії на тлі внутрішніх справ у ППС. Мимоходом кажучи, „товариш“ Щирек це такий пролетар, що коли усунули його з Каси Хорих, в якій був справжнім диктатором, взяв шось 60.000 зол. відправи! Щоби втримати сьогодні свої старі впливи у робітничих організаціях та згармонізувати свою „працю“ у тих організаціях з загальними напрямками „людового фронту“ — панове Щиреки придуму-

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА І СНА
у Львові, вул. Кордацького 51.
Тел. 260-04. ПКО 303881.
поручає власні вироби найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх
красках
ПАСТУ до взуття „Елегант“ ляске, в тубах у всіх
красках
ПАСТУ до підлоги „Французька маса“ (фротеру-
ючу і фарбуючу)
ВІСК до підлоги — СИНКУ до білих помаляків і
коронів — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шнурів — ВІСК шевський — СМОЛУ шевський чорну
і білу — МУХОЛАПКИ.
2732 6-7

ють такі шопки, як маніфестаційні збори у честь мадридських комуністів і анархістів: а що воно таке надто велика екзотика, яка не всім надовго анімувати робітника, — доціплюють до цієї справи ще й „українську буржуазію“ та ту „буржуазну пресу“, якої видавці й редактори є справжніми пролетарями в порівнянні з „пролетаріями“ з „Трибуни Роботничей“, типу Яна Щирека.

Це справді скандал, щоб українські робітники вічно давали кермувати собою чужим людям і давали використовувати себе для цілей, які ані з українським національним, ані їхнім робітничим професійним інтересом не мають нічого спільного. Чи не пора булаб заснувати свій власний український професійний союз, що так само добре вмів би боронити слушних робітничих інтересів? І чи пан Ян Щирек не міг би знайти собі кращої праці, як лягати демагогічно на українську „буржуазію“?!

Нині в четвер у Великім Театрі

„КОРІОЛАН“ Шекспіра

Інценізація Шіллера, декорації Пронашка.

Еспанські жалі в Женеві.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Багато коментарів викликав факт, що секретаріат Ліги Націй не проголосив досі документів, що їх зложив у Женеві еспанський міністр Дель Вайо. У своїй промові заповів він, що виявить перед Лігою Націй факти, які доказуватимуть, що у практиці договір про неінтервенцію є корисний для повстанців. Ці документи доказують, що Португалія, Італія і Німеч-

чина доставляють національним військам зброю і воєнні матеріали. Еспанська делегація дуже огорчена на деякі держави, які впливають, щоби не допустити до проголошення тих документів. Якщо Еспанія витягулаб що справу на чергу нарад — Ліга Н. опинилась би знову в неприємній ситуації.

Смерть Чоботарова?

Українська американська преса подає, що бувший ад'ютант Петлюри й командант універсальної розвідки, якого на весні цього року арештувала у Варшаві польська влада, помер недавно

у в'язниці. Чоботарів, мовляв, знав багато таємниць універсальців, хотів їх використовувати для шантажування, деяких високопоставлених осіб і зате попав у в'язницю.

БУДИНІ

Дригіці, Галаретки
овоч., Олійки.
2629 5-10

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

У своїх працях, виданих в тому часі, виступав о. Данило Танякевич як реформатор тих нездорових відносин, які тоді панували у проводі нашого духовенства.

Як один з ідейних піонерів нашого економічного відродження продумав був Данило Танякевич, тоді духовний Закомаря, статут „Закомарської Правди“ (1883. р.), що мала на меті рятувати бідних людей у їх великій біді тим, що мала їм позичати гроші на їх власні потреби, чи то дожити чи при господарстві чи при ремеслі, і то до проценту, або за процентом невеличким, що його збирали в користь цілої громади. Організація ця була подумана так, щоб в касах на лад „Закомарської Правди“ мали місцеві священники працювати в патріотизм, не побираючи навіть від вірних громадян заплати за духовні чинности. Та саме отся апостольська безінтересовність і пошва, що їх хотів покласти в основу організації такої ідейної о. Танякевич, стали головною причиною, що ця організація не вдержалась у нашому народі.

Митрополичий Ординаріат у Львові скликав був деканальних відпорушників на конференцію в дні 10. грудня 1896. р., щоб ухвалити потребу організації українського духовенства для оборони католицької церкви й українського народу. Але тієї відпорушники всіх трьох єпархій Галичини відповіли одгоголосо, що нема потреби окремої організації клерикально-політичної. До такого рішення причинився о. Данило Танякевич. Воно було сиримомане проти політичного кардинала Сембратовича

В 1897. р. вибрано о. Данила Танякевича послом до австрійського парламенту, в часі, коли граф Казимир Бадені був президентом міністрів і переводив криваві вибори. Данило Танякевич належав тоді до групи опозиційних послів разом з послами д-ром Теофілем Окуневським і д-ром Романом Ярославичем. Українські послы з партії посла Олександра Барвінського ввійшли були до правниці та підтримували уряд. Танякевич поставив 24. травня 1897. р. в Палаті Послів Державної Ради внесок, щоби предложити адресу чину: закон про нації, що мав перевести статтю 19. основного закону з 1867. року, як також закон про забезпечення мінімуму прожитку для одиниці.

По уступленні президента графа Казимира Баденія, за уряду графа Франца Туна на весну 1898. р., Данило Танякевич виступив з наглим внеском про призначення нових кредитів, щоби злагіднити голод у всіх краях, навішених елементарними нещастями.

Вкінці в 1900. р. коли до державної керми в Австрії прийшло центральне урядниче міністерство під проводом д-ра Ернеста Кербера на привіт цьому прем'єрові та щоби звернути його увагу на значіння української справи, оголосив о. Данило Танякевич відкрите письмо: Mahnschrift an Herrn Ministerpraesidenten Dr. Ernst von Koberger

Пізніше вже не вибрано Данила Танякевича послом, але він далі займався ревню освітньо-господарською організацією нашого народу.

Нова книжка. Бібліотека „Д ла“.

„ЧОРТИЦІ“

БАРБЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитевир великого письменника.
Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2-50. з пачатковою передсилкою зол. 3-

КОСТЬ ТЕЛИШЕВСЬКИЙ.

Кость Телишевський, молодий нотар у Турці над Стриєм приєднав собі громадянство в повіті своєю приязною поведінкою і передвиборчою діяльністю. Тому в 1889. р. вибрано його в цьому повіті послом до Краєвого Союму.

Та він кандидував до Союму з метою: вжити всіх заходів і способів, щоби довести до співпраці поляків з українцями. На це вказує виразно його промова, виголошена 25. листопада 1890. р. в соймовій бюджетовій дебаті, де він висказав свою політичну сповідь отсими словами: Дайте щиро й отверто змогу розвитку українській народності в інтересі краю і держави, а я головою наложу за те, що таке порозуміння, яке ґрунтується в нашому спільному інтересі, уґрунтує добробут краю; глядіть за тою дорогою, яка би нас, українців і поляків, поєднала так, щоб нарід мій нарід українсько-руський, міг знайти запоруку, що він в будучности стане на полі національної просвіти, що він почується народом рівноправним з народом польським; а я вам ручу, що він як є льояльний супроти династії і держави, так стане також льояльний супроти народу польського...

Отся промова посла Телишевського була безпосереднім приводом і заохотою до „нової ери“ з 1890. р.; вона й була провідною політичною думкою цього посла і національного діяча. По ньому промовив тогож дня голова нашого Соймового Клубу Юліан Романчук і проголосив програму українців народоців.

Ширше поставив був тоді нашу справу соймовий посол о. Микола Січинський. Він сказав був: Нічого не бажаємо, тільки свободного розвитку малоруського елементу, щоб тут в австрійській Україні створився центр, до якого гравітувало українське тіло й українська душа — чи вона на Буковині, чи на Угорщині, чи в Галичині, чи за кордоном...

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Українська хроніка.

„СВІЙ ДО СВОГО“ НА ЗАКАРПАТТІ.

Ужгородське „Українське Слово“ з 24. вересня ц. р. містить передовицю п. н. „Свій до свого! — кричати треба“. Представивши далекійдучий розвиток наших закарпатських братів на різних відтинках національного життя, газета вказує на одну замедбану ділянку, а саме економічну. „Відчуваємо боляче на власнім національній тілі давно відому правду, що без сили матеріальної не здобувається ані культурної ані політичної сили. Треба всіми силами підтримувати старі та творити якнайкраще нові торговельні, промислові і господарські підприємства. Агітуймо за цим, переконуймо байдужих, усі домлюймо собі клич „свій до свого“. Кричимо до купи складаймо свої національні скарби, творім матеріальну силу, як передумову культурної і політичної сили!“

„ВОЛИНСЬКІ ТОРГИ“ І УКРАЇНСЬКІ ФІРМИ.

На цьогорічних „В. Торгах“ у Рівному взяла участь тільки одна українська галицька фірма, а саме: фабрика тютюку і паперців „Калина“ — „Будучність“ із Тернополя.

Польська хроніка.

ПОЛЬСЬКІ ЕКОНОМІСТИ ПРО ДЕВАЛЮАЦІЮ ВАЛЮТ У ЗАХ. ЄВРОПІ І МОНЕТАРНУ ПОЛІТИКУ В ПОЛЬЩІ.

На тему девалюації обох франків і гол. гульдена появляється у польській пресі маса статей. Передаємо тут коротко голоси двох польських економістів: проф. Рибарського і проф. Фабержевича.

Проф. Рибарський („Кур'єр Варшавський“) переводить аналіз умов монетарного порозуміння, зупиняється при наслідках девалюації у Франції і зазначає, що держави, які прилучаються до трипорозуміння, не мусять у себе перевести девалюації. „Справа гроша даної країни є передовсім її внутрішньою проблемою. Вона в'яжеться із тільки іншими господарськими і суспільними справами, і своєрідними психічними умовами, що не слід в'язати з собою речей, які не мають суттєвого зв'язку. В останніх кількох роках ряд держав, між ними і Польща, посунулися доволі далеко в напрямі валютної автономії. З цим треба рахуватись і оцінювати міжнарод. фінансову ситуацію з повним спокоєм. Підставою міжнарод. валютного спокою є внутрішній фінансовий спокій усіх держав, яких інтереси входять у рахунок, є ведення ними валю-

тової політики згідно з конкретними умовами часу і місця“.

Цікаві є висновки проф. В. Фабержевича, котий відомого прихильника девалюації в Польщі. У надісланих до „Кур'єра Порадного“ завагах розмежовує він девалюацію підчас кризи (тоді вона корисна) і в часі злишньої конюнктури (тоді вона у наслідках небезпечна). „Польща — пише п. Ф. — входить наявно в період злишньої конюнктури. Попит у багатьох галузях промислу починає перевищувати подачу. Ціни йдуть угору. Положення хліборобства краще. Треба погрожувати Березою, щоб утримати промисловців від надмірних апетитів (намагати на фабрикантів цегли). Має слушність висновок прем'єр Квятковський, коли рахується з можливістю „жовтого вгору“. В цих умовах зробили б ми грубу помилку, коли б пішли на девалюацію, засутеровані численними прикладами. Час на девалюацію в Польщі минув. Заломання фр. франка та інших валют „золотого бльоку“ не можуть в Польщі бути несподіванкою, бо „про років“ цієї події було тут аж надто багато. Поза тим вибраний в нас у своєму часі спосіб опанування ситуації (безпосеред. і посеред. обниження платень і підвищення чинить у користь держ. скарбу) є в яскравій суперечності з девалюаційною концепцією. Здійснення такої концепції могло б дати почин у Польщі до багато позитивних суспільних потрясень (на тлі боротьби за платні), а ті могли б спаралізувати корисні наслідки початої політичної поправки.

Сильно переборшені — пише далі проф. Ф. — є також побоювання щодо негативних впливів девалюації багатьох держав на нашу конкурентну здібність і на торговельний бізнес. У сіль.-госп. продуктах держави „зол. бльоку“ не є ніяким конкурентом для Польщі. Про вугілля, нафту і багато інших сировини рішають англо-саксонські держави, які вже давно перейшли девалюаційну операцію. Залізо і зал. вироби ніколи не були конкурентні і найдуть при внутрішній поправі достаточну підтримку на внутр. ринку. Врешті для конкурентності промислу текстильного, металевого й інших девалюація може бути тільки негативним чинником“.

ЗАДОВЖЕННЯ ПОЛЬЩІ І ДЕВАЛЮАЦІЯ ФР. ТА ШВАЙЦ. ФРАНКА.

Довг польського скарбу супроти уряду Франції є 2.299 міль. франків, себто околом 800 міль. золотих по старому курсі. При девалюації 25—30 проц. Польща скористала 200—285 міль. зол. Окремий довг — це позичка на будову маг'їстралі Катовиці—Гдиня в сумі 400 міль. фр., себто 140 міль. зол. Це знову дає 35—49 міль. зол. редуції. Зате ускладнилася справа другої транші залізничної позички та інші фінансові об'єкти.

Також через девалюацію шв. франка аредукований буде довг з титулу стабілізаційної позички, яка частинно емітована була в Швейцарії.

МЕЛЮРАЦІЯ І КОЛЬОНІЗАЦІЯ ПОЛІССЯ.

На днях (20. і 21. вересня) відбувся у Вильні І. науковий з'їзд посвячений східним землям Польщі, а фактично справам Полісся. Для нас

найцікавіший був реферат інсп. С. Рихловського п. н. „Мелюрація Полісся“, зокрема те місце, де він опрокинув великі надії деякого з польських. Висушення болот Полісся може дати скарбу 700 тис. га, а з того шонайменше 300 тис. га влістатися місцеві малоземельні селяни. Полісся фактично є перенаселене, бо на 1 кв. км. орного ґрунту приходить 121 осіб.

ВІСТКА ПРО ПРИМУС ЗАГАЛЬНОГО ВЕДЕННЯ КНИГОВОДСТВА.

Від літ скарбовою владою старається спонсирувати серед купців і промисловців ведення торговельних книг. Не вважаючи на те, чим які їх вести мусять, дуже незначне. Появилась вістка, що уряд задумує випрошувати кон, який примушував би від 1. І. 1938 р. вести книговодство правильне або упрощене всі підприємці, без огляду на їх впис у реєстр, себто без огляду на величину підприємства.

Світова хроніка.

ВІДГОМІН „МОНЕТАРНОГО ВИРІВНЯННЯ“.

Події на валютному фронті, що прийшли саме в п'яті роковини несподіванки з англійським фунтом, відбулися голюсним відгоміним в цілому світі до паніки на біржах включно. Ситуація на цьому фронті змінилась радикально. Давні противники (золотий бльоку і бльоку штерлінговий та доларовий) стали приятелями. Появився „валютно-охоронний бльоку Англії, Зап. Америки і Франції“, до якого приступили шораз то нові держави. Навіть СССР — після невдатної спроби пошкодити намірам валютного замирення — хоче перевести девалюацію рубля (вістка „Матен“). Держави південної Європи і Туреччина заявили, що втримають золоту вартість своїх валют, але до всіх таких заяв треба ставитись з вастереженням, особливо після досвідів останнього часу.

ВИБОРЧА БОРІТЬБА ЗА ФОТЕЛЬ ПРЕЗИДЕНТА ЗЛ. Д. П. АМЕРИКИ І ГОСПОДАРСЬКІ ГАСЛА.

В боротьбі за вибір президента станули по старому проти себе два табори: демократи, які є за Рузвельтом, і республіканці, які висунули кандидатуру Ляндона. Останні є консервативними, тому боронять інтереси власників класи. Демократи, що стоять по стороні процюючого світу, є за суспільною справедливістю. Відповідно до того різняються вони в думках щодо господарської політики, хоч ці різниці не є надто великі. Рузвельтівці обстоюють інтервенцію уряду, отже „в'язану господарку“ а ляндонівці є за вільною конкуренцією. Зате у закордонній торговлі є вони значно більшими протекціоністами і прогібіціоністами, ніж рузвельтівці-демократи. Щодо валюти — то республіканці домагаються повороту до золоті валюти, скасування закону про закупку срібла, тощо. Одне у виборчій кампанії висунули вони загальні гасла в роді „здорової валюти“, „піднесення загального добробуту“, тощо.

В. Н.—вч.

Непорозуміння в японських міністерствах.

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Дейлі Експрес“ повідомляє з Токіо: В Японії йде тепер драматична боротьба між міністерствами воєнних морських сил

і закордонних справ. Перше обстоює рішучу акцію в Китаї, друге домагається продовжувати дипломатичні переговори з Нанкінгом.

Поділ мільона.

Хоча лосьування мільона відбувається тричі до року, на цей момент завжди чекають з найбільшим напруженням усі, що цікавляться лютерійною грою.

Подібне зацікавлення панувало також у минулий понеділок, а саяа вигр Генеральної Дирекції Державної Лютерії виповнилась по береги. Коли серед тиші залунав голос:

— Число 17385 виграло двіста золотих — отже найменшу виграну, стало загально відомо, що на це число випав мільон золотих. Очевидно, що цікавість зросла, одначе тепер прибрала форму питання: — Хто ті щасливі, яким усміхнулось Фортуна?

Відповідь на це питання читачі найдуть ось тут: Пані Гелена Дрешерова, що живе у Варшаві при вул. Гожій 16, грає на Державній Лютерії від довшого часу. Дотепер не дуже сприяло їй шастя, але одноразовий успіх є такий великий, що дозколять їй забути раз на все про всілякі клопоти будня, хоча на ту чвертку голао коім п. Дрешерової кілька спільників.

Власником другої чвертки є п. Матушевський, який один з більших вуглевих фірм, що мешкає тільки у Варшаві. Виграла була для п. М. такою великою, як сподіванкою, що не зміг сформулювати своїх проєктів на майбутнє.

Дальші дві чвертки має пані Осуховська (вул. Кутча 20) і д-р С., мешканець столиці.

Новим „мільонером“ Генеральна Дирекція Державної Лютерії виплатила виграну чеками на Банк Крайового Господарства, де суми ті здепоновані.

Варшава взагалі мала цього дня шастя, бо крім мільона, випала в одній з менших столичних колектур більша вигра 50.000 на ч. 81317.

На понеділковім тижніні закінчилися тридцять Державна Лютерія. Кандидати на майбутніх мільонера можуть уже засоблюватись у лось до першої класи тридцятьомої Лютерії.

присилайте передплату!

Соймовий посол Кость Телишевський вийшов разом з Юліаном Романчуком з виборів у березні 1891. р. послом до Державної Ради. Колиж там зачала радити комісія для виборчої реформи (з кінцем 1891. р.), то він у місяці березні 1892. р. поставив у Галицькому Соймі внесок про введення безпосередніх виборів з курії менших посіпостей — до Галицького Сойму.

Наслідком „нової ери“ повстала була затяжна боротьба між нашими партіями в краю. Тоді на окружному вічу в Турці в 1892. р. підніс Телишевський думку залагодити міжпартійну боротьбу і зажадав скликання з'їзду мужів довіри зі всіх партій та поєднання.

По підготовчих нарадах скликала п'ятка послів: Романчук, Телишевський, Рожанковський, Король та Окуневський на 19. березня 1894. р. з'їзд мужів довіри до Львова, щоб на основі народньої програми довести до сконсолідування всіх трьох наших партій: української народньої, української радикальної і староруської-русофільської — для органічної роботи у всьому громадянстві. На ці збори прибуло 120 учасників з цілого краю. По рефераті Романчука розвинулась широка дебата при першій точці, що обіймала національну програму. Та годі було дійти до порозуміння, так що збори відложено на пізніше, а покищо ухвалено недовіря послам Барвінському і Вахняниниці.

Таким чином зачав у нас поширюватись хаос у тактиці, бо одні напірали на Романчука, щоб перейшов до опозиції проти уряду і заключив міжпартійний компроміс до спільної боротьби, а інші наставляли на тому, щоб іще витримати на вижидаючому становищі і тимчасом скріплювати свої сили.

Посол Кость Телишевський тим усім небажком знеохотився, бо його психічний настрій не видержував таких терть і непорозуміннь. Тому в недалогому часі відсунувся зовсім від політичної діяльності. (Далі буде).

ВІЧЕ В КОЗИВЦІ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ПОВІТУ.

В дискусії забирали голос пп. Петрик, Мели-
кура, Даник та о. Волошишський. Після диску-
сії прийнято отсі резолюції 1) Громадяни, зі-
соби на віку в Козівці дня 20, вересня ц. р., ви-

Після прийняття резолюцій віче закінчено від співання національного гімну.

(Докінчення буде).

Оферта негуса.

ЛЬОНДОН. ПАТ. Абіссинське посольство проголосило урядову заяву, що негус ніколи не буде абдикувати, не арештується своєї суверенності і не відлучає своєї делегації в Женеву. Однак негус бажає, щоб не було ніяких сумнівів, що він готовий піти на компроміс, щоб досягнути порозуміння з Італією за посередництва Ліги Націй і на підставі договору Ліги Націй.

Промову абіссинського делегата на засіданні Ліги Націй пояснюють в цей спосіб, що негус готовий за посередництвом Ліги Націй заключити в Італію порозуміння, признавши суверенність Італії над окупованими територіями під умовами, що його суверенності і незалежності решти території не будуть квестіонувати. Ця оферта співзвучна і не візьме її слід увагу ні Італія ні Ліга Націй.

Зіновєв і Камєнєв живі?

В Лондоні кольтортують сенсаційну вістку, що цілий процес аінювіців і троцькістів був тільки добре вирежисерованою театральною комедією.

В дійсності всі підсудні живі і нікого з них не розстрілювати. Часопис „Пепль“ подає, що Зіновєв і тов. працюють в тій як техніки над важними винаходами, які мають служити обороні СССР. Про місце їхнього побуту та їхньої лабораторії знають тільки найвищі совітські чинники.

БОЯТЬСЯ ОБЛОГИ.

МАДРИД. 30. 9. ПАТ. Міська влада почала збирати горячково харчі, надіючись облоги. Міська рада ухвалила недавно кредит у висоті 20 мільйонів песетів. В останніх днях закупили в різних краях харчів на суму 16 мільйонів песетів.

НОВИНКИ.

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глуцького, Львів, пл. Капітульна 3. I., тел. 54-46. Найпевніша льоката гроша.

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна напруга машин всяких систем поручає Юліан Ломага — Львів, ул. Валова 11. Одинокі українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 78-115

— Футра жіночі і чоловічі та різного роду футрян: шкірки поручає по найнижчих цінах Фабрика футер „Хром“, Львів, вул. Руська 20, тел. 271-83. 2719 9-?

— Овочеві щепи і куші на осінній сезон вже час замовляти в найбільшій українській фірмі А. Терпиляк — Розсадники овочевих дерев та насінне господарство в Залукві, пошта і станція Галич. Телефон: ч. 1. ПКО ч. 500.855. Щепи першорядні, здорові, 2 рази щеплені; за правдивість відмін гарантія. — Щепи і насіння є під контролею і кваліфіковані Рільничою Палатою та державною Станцією Охорони Рослин. — Жадайте цінників та оферт. 2760 5-5

— В Українським Лікарським Товаристві чергові сходили члени 2. жовтня ц. р. точно в год. 7. вечір. Др Т. Е. Бурачинський звідомає про засідання Палати Лікарів. 2811

— Інавгурація академічного року у львівській політехніці відбудеться в понеділок, 5. ц. м. Під час інавгурації проф. д-р Аліція Дорабальська виголосить виклад на тему „Наука промінетворчості у світі техніки“.

— Фортифікації давного Львова. У фое Великого Театру виставлено плястичний модель, що представляє докладно фортифікації давного Львова від середньовіччя аж до австрійських часів. Вступ для дорослих 50 сот., для шкільної молоді 20 сот. Оглядати можна від 10—17 години.

— День коня у Львові. Найближча неділя, 4. жовтня ц. р. буде у Львові „днем коня“, присвяченим пропаганді плекання й удержування ужиткового коня.

— Академічні Вечорі в Станиславові і Стрию. В неділю 4. жовтня ц. р. в год. 18. відбудеться у Станиславові в селі „Народної Торговлі“ виклад о. проф. д-ра Л. Глинки на тему „Родина і держава“. — Того самого дня і в тій самій годині Тво св. Андрея в Стрию влаштує виклад на тему: „Літературна критика і світогляд“; прелегент д-р М. Гнатишак зі Львова.

— Хліб дорожче у Львові. Другу по жинах підвищу ціни печива вводять львівські пекарі. Від 30. вересня ц. р. власники пекарень установили такі ціни: 1 кг. темного житнього хліба 24 с., 1 кг. чисто житнього хліба з муки урядового типу 30 с., 1 кг. хліба люксового 37 с., водна булка 50 грамів 4 с.

Надзвичайна прем'єра в „АПОЛЬ“

ДИМША

у своїй найновішій архикомедії

Співучасть: Фертнер, Зніч, Грабовський та інші.

Любимець польських екранів, незрівняний комік

БОЛЕК і ЛЬОЛЕК

Бомба сміху, який має

Важна конференція у ген. Ридза-Сьміглого.

В генерального інспектора армії ген. Ридза-Сьміглого відбулася у вівторок важна конференція, в якій взяли участь: прем'єр Славой-Складковський, віцепрем'єр Квятковський та інші міністри.

Ця конференція доторкалася актуальних справ, зв'язаних із останніми закордонними фінансовими зарядженнями.

— Нові радники рільничої палати. Дальші висліди доповнюючих виборів до рільничої палати представляються так: із стрийської округи вибраний Станіслав Степень, господар з рогагинського повіту й Антін Терпиляк, власник овочевої школи в Залукві к. Галича; з рогагинської округи Войтх Бутрим, господар з коломиїського повіту та Юрій Чукур, господар з коломиїського повіту.

— Вийшов на волю. З тарнівської в'язниці випущено на волю Якова Чорнія, студента прав, якого у варшавському процесі Бандери й тов. заарештовано на чотири роки в'язниці.

— Під загрозою Берези. У зв'язку з обійняттям прем'єра Складковського, що загрозив Березі цегельникам за підвищення ціни цегли, у львівському воєвідському уряді відбулася конференція з представниками цегельничого промислу при участі делегатів промислово-торговельних і рільничих палат. На конференції обговорено низку справ, зв'язаних з продукцією і цінами цегли у Львові. Тепер за тисячку цегол платиться 50 зол.

— Зима заглядає. В Самбірщині, Старосамбірщині, Турчанщині й Дрогобиччині впав сніг, який з малими перервами держиться даліше. На Підгір'ї настала зимова студія, яка переноситься на цілу Сх. Галичину.

— Відомин листопадових днів 1918 р. На цвинтарі польських оборонців Львова відбулася вчора друга екзумація тіла у зв'язку зі справою Михайла Хомяка, арештованого, як відомо, під закидом убивства цивільних осіб під час у крайсько-польських боїв за Львів у листопаді 1918 р. Цим разом розкопували могилу львівського масаря Лінтнера, що загинув під час української „жарної експедиції“ на Жовківському передмісті. Минулого тижня переведено на тому самому цвинтарі екзумацію п'ятиох членів родини Міхонських, яких смерть теж приписують М. Хомякові. Судова розправа проти нього передбачується за кілька місяців.

— Львівська хроніка. Арештовано Миколу Снятрицького за крадіж вантажного самоходу на шкоду Шарльоти Сокаль. Крадіж допущений на вул. Краківській. — В мешканні Болеслава Ковнацького, студента політехніки, склалася в часі хемічного досліду експлозія, що зринула йому руку та попарила лице. — Учителі Кароліні Бахмач вкрадено з мешкання при вул. Підзамче 500 зол. і 15 дол. — У млині Аксельрада при вул. Жовківській триває вже другий тиждень окупаційний страйк робітників. — На пл. Марійській вдарився трамвай зі самоходом, яким їхав гр. Чарковський-Голевський. Самохід сильно ушкодило. — На вул. Валовій помер нагло 70-літній Фелікс Малярський, ем. банковий урядовець. — Суд присяжних засудив 36-літню Сару Браву на півтора року в'язниці за участь у робітничій демонстрації на Гетьманських валах, де 2. квітня ц. р. обкидано поліцію камінням. — Дня 2. жовтня ц. р. в год. 8.30 рано відбудеться на міській торговлиці у Львові ліcitaція вибраних військових коней.

— Пожежа. Наслідком необережного поводження з вогнем вибухла в Кропивнику пов. Капулуш у загороді Ілька Мостового пожежа, яка роздута вітром перекинулася на сусідні будинки і знищила їх до тла, разом із цюгорічними зборами. Страти значні.

— ПриСуд на вбивників. В тернопільським окружним суді відбулася розправа у справі вбивства Івана Кривого в Колодівці пов. Скалат. Засуджено: Романа Рибу на 10 літ, Василя Рибу на 7, Марію Шесцюк і Явдоху Рибу по 5 літ в'язниці. Миколу Шесцюка увільнено з причини умової недуги. Всім засудженим зачислено слідчий арешт.

— Копальні катастрофи в Биткові. В заповіді, що належить до Галицько-карпатського нафтового т-ва в Биткові пов. Надвірна вибухли газу, що знищили закін частинно й тяжко попарили вертача Франца Черпу та його помічників.

Івана Жилку й Івана Марини. — В іншому заповіді, що належить до фірми Стандарт-Бель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

— Краєва хроніка. В Майлані пов. Станіславів Василь Каблук застрілив з причини шаленої любові 17-літню доньку свого хайлобель, вибухла пожежа, що знищила його т-ва. В часі пожежі вибух збірника в повітря відлюмки збірника ранили Евгєна Дарбюка, Марію Скренту і Йосифа Гонтара, всіх з Биткова, що приглядалися пожежі.

Тільки освітою, культурою і вихованням зможемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань.

За оголошення редакція не відповідає.

В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10